

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

24. září 2019^{*i}

[znění opravené usnesením ze dne 30. ledna 2020]

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie Crédit Mutuel – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Rozlišovací způsobilost získaná užíváním – Vedlejší žaloba – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 59 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení 2017/1001“

Ve věci T-13/18,

Crédit Mutuel Arkéa, se sídlem v Relecq Kerhuon (Francie), zastoupená A. Casalongou, F. Codevellem a C. Bercial Arias, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému D. Hanfem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Confédération nationale du Crédit mutuel, se sídlem v Paříži (Francie), zastoupená B. Moreau-Margotin a M. Merlim, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. listopadu 2017 (věc R 1724/2016-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Crédit Mutuel Arkéa a Confédération nationale du Crédit mutuel,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení M. Prek, předseda, E. Buttigieg (zpravodaj) a B. Berke, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 15. ledna 2018,

* Jednací jazyk: francouzština.

s přihlédnutím k vyjádření EUIPO k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 29. března 2018,
s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 29. března 2018,
s přihlédnutím k vedlejší žalobě vedlejší účastnice došlé kanceláři Tribunálu dne 29. března 2018,
s přihlédnutím k vyjádření žalobkyně k vedlejší žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 2. srpna 2018,
s přihlédnutím k vyjádření EUIPO k vedlejší žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 29. května 2018,
s přihlédnutím k písemným otázkám Tribunálu účastníkům řízení a jejich odpovědím na tyto otázky došlým kanceláři Tribunálu dne 1. a 4. února 2019,
po jednání konaném dne 26. února 2019,
vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Crédit Mutuel Arkéa, je družstevní bankou působící na základě vzájemnosti.
- 2 Je součástí skupiny Crédit Mutuel, která je bankovním celkem působícím na základě vzájemnosti, organizovaným na třech územních stupních (místním, regionálním a národním) (dále jen „skupina Crédit Mutuel“). Každá místní družstevní záložna v rámci crédit mutuel musí být členem regionální federace a každá federace musí být členem vedlejší účastnice, a sice Confédération nationale du Crédit mutuel (Národní konfederace Crédit mutuel, dále jen „CNCM“), což je ústřední orgán celé sítě v souladu s článkem L.512-55 a L.512-56 code monétaire et financier français (francouzský měnový a finanční zákoník, dále jen „CMF“). Banky, které jsou součástí skupiny Crédit Mutuel, jsou strukturovány hlavně kolem dvou autonomních a konkurenčních skupin, a sice Crédit Mutuel Arkéa a CM11-CIC.
- 3 Dne 5. května 2011 podala vedlejší účastnice u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), v platném znění [nahrazeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)].
- 4 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení Crédit Mutuel.
- 5 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, náležejí zejména do tříd 9, 16, 35, 36, 38, 42 a 45 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
- 6 Označení Crédit Mutuel bylo zapsáno jako individuální ochranná známka Evropské unie dne 20. října 2011 pod číslem 9943135 zejména pro výrobky a služby uvedené v bodě 5 výše.

- 7 Dne 26. února 2015 podala žalobkyně návrh na prohlášení neplatnosti zpochybněné ochranné známky pro všechny výrobky a služby, pro které byla zapsána, na základě zejména čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001] z důvodu, že tato ochranná známka byla zapsána v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 2017/1001].
- 8 Rozhodnutím ze dne 11. srpna 2016 zrušovací oddělení návrh na prohlášení neplatnosti zamítlo v plném rozsahu, když mělo jednak za to, že zpochybněná ochranná známka je pro část dotčených výrobků a služeb popisná, avšak ve vztahu k těmto výrobkům a službám získala rozlišovací způsobilost užíváním, a jednak za to, že tato ochranná známka není popisná ve vztahu k ostatním výrobkům a službám nespádajícím do bankovní oblasti.
- 9 Dne 20. září 2016 podala žalobkyně proti rozhodnutí zrušovacího oddělení u EUIPO odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009 (nyní články 66 až 71 nařízení 2017/1001) v rozsahu, v němž v něm bylo jednak uvedeno, že zpochybněná ochranná známka nepopisuje určité výrobky a služby, a jednak dospělo k závěru, že zpochybněná ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním pro výrobky a služby, pro které byla považována za popisnou.
- 10 Ve svém vyjádření ze dne 16. února 2017 jako odpověď vedlejší účastnice navrhla, aby odvolací senát odvolání zamítl a rozhodnutí zrušovacího oddělení zrušil v rozsahu, v němž v něm bylo uvedeno, že zpochybněná ochranná známka je pro určité výrobky a služby popisná.
- 11 Rozhodnutím ze dne 8. listopadu 2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“) pátý odvolací senát EUIPO odvolání zamítl.
- 12 Zprvce měl podobně jako zrušovací oddělení za to, že relevantní veřejnost tvoří jednak běžně pozorná a obezřetná široká veřejnost a jednak odborníci, přinejmenším pokud jde o technické nebo specializované výrobky a služby. Kromě toho pokud jde o určité služby, jako jsou finanční nebo realitní služby, které podle odvolacího senátu mohly mít pro své uživatele významné finanční důsledky, měl odvolací senát za to, že úroveň pozornosti spotřebitelů náležejících k široké veřejnosti je vysoká. Odvolací senát rovněž upřesnil, že jelikož je zpochybněná ochranná známka složena z francouzských pojmů, relevantním spotřebitelem, jehož je třeba zohlednit, je francouzsky hovořící spotřebitel.
- 13 Zadruhé měl odvolací senát za to, že výraz „crédit mutuel“ odkazuje na druh bankovní činnosti poskytovaný bankami působícími na základě vzájemnosti, jejichž činnosti „jsou totožné s činnostmi tzv. ‚klasických‘ bank, ačkoliv nesledují stejný účel, a sice dosažení finančních zisků“. Podle odvolacího senátu tedy v rozsahu, v němž zpochybněná ochranná známka uvádí, že výrobky a služby, na které se vztahuje, se používají v rámci bankovních činností, je popisná, pokud jde o jejich druh, předmět nebo účel.
- 14 Zatřetí měl odvolací senát tudíž za to, když uvedl globální odůvodnění podle jednotlivých skupin výrobků a služeb, že zpochybněná ochranná známka je popisná a nemá rozlišovací způsobilost ve vztahu k následujícím výrobkům a službám (dále jen „výrobky a služby náležející do první kategorie“), jelikož se tyto výrobky a služby vyznačují dostatečně přímou a úzkou spojitostí s bankovní oblastí:
 - třída 9: „Automaty na bankovní karty, automatické distributory bankovek; bankovní karty; čipové karty, zejména paměťové karty nebo karty s mikroprocesorem nebo magnetické karty nebo čipové karty s kreditem jednotek“;
 - třída 35: „Poradenství, informace nebo zprávy o obchodní činnosti; pomoc průmyslovým nebo obchodním podnikům, svobodným povoláním, umělcům, místním sdružením, soukromým osobám při řízení jejich obchodní činnosti; konzultace v oblasti podnikání; hospodářské nebo ekonomické analýzy, odhady, informace a prognózy; hospodářské, statistické a obchodní zprávy o finančních, peněžních a burzovních trzích, přístupných zejména telematicky, prostřednictvím počítačových sítí,

sítí internet, intranet a extranet; předplatné na zabezpečené webové stránky poskytující přístup k bankovním, osobním finančním informacím; správa počítačových souborů, databází a databank, odborných elektronických zpráv, ročenek, seznamů v bankovníctví, finančnictví, peněžnictví a na burze; administrativní řízení finančních produktů, akciových portfolií na burze, administrativní mandátní řízení portfolií; revize účtů (audit) a účetních výkazů“;

- třída 36: „Finanční služby; měnové a peněžní služby; bankovní podnikání; bankovníctví on-line; správa bankovních účtů; management portfolia; služby kreditních a debetních karet; burzovní makléřství; finanční odhady (banky), daňové odhady a odborné posudky; inkaso pohledávek; odkup pohledávek, faktoring; vydávání cestovních šeků a akreditivů; finanční, peněžní a burzovní služby, které jsou dosažitelné telefonicky, po komunikačních počítačových sítích; příjem, realizace a převod příkazů na účet třetích osob (emitenti a investoři) na jeden nebo na několik finančních nástrojů; finanční správa akciových portfolií; finanční analýza kurzových, devizových a akciových trhů; bankovní a finanční informace a poradenství; informace a poradenství při investování a finančních investicích; služby týkající se investování a financování; směnárny, úschova cenností, úschova v bezpečnostních schránkách; finanční management; úvěrové služby; nákup na splátky; spořitelny; operace a transakce na finančních trzích; převod finančních prostředků; zabezpečená platba; emise a správa akcií, obligací a kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP); bankovní, finanční a peněžní informace, které lze získat zejména telefonickou cestou, telematicky, prostřednictvím počítačových sítí, prostřednictvím sítí internet, intranet a extranet.“
- 15 Odvolací senát měl však podobně jako zrušovací oddělení za to, že vedlejší účastnice v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001 předložila důkaz, který může prokázat rozlišovací způsobilost zpochybněné ochranné známky získanou užíváním pro výrobky a služby náležející do první kategorie.
- 16 Začtvrté měl odvolací senát za to, že zpochybněná ochranná známka není popisná a má rozlišovací způsobilost pro následující výrobky a služby (dále jen „výrobky a služby náležející do druhé kategorie“), jelikož se tyto výrobky a služby vyznačují neexistencí dostatečně specifické, přímé, úzké nebo jasné spojitosti s bankovní oblastí:
 - třída 9: „Automaty na mince a žetony; magnetické, numerické a optické nosiče záznamů, CD-ROMy, videodisky; software, zejména software pro zpracování dat; online informační bulletin“;
 - třída 16: „Tiskárenské výrobky; knihy; magazíny; časopisy; noviny; papírové skládací materiály, papírové prospekty, plakáty, kalendáře, samolepky, reklamní tiskoviny, formuláře; věstníky a tiskoviny s předplatným“;
 - třída 36: „Pojištění; služby nemovitostní; spořitelny; zprostředkování pojištění; finanční odhady (pojištění, nemovitosti); správa movitého nebo nemovitého majetku; finanční sponzorování“;
 - třída 38: „Přenos a šíření dat; přenos informací dostupných prostřednictvím databází a centrálních serverů z počítačových nebo telematických databází; přenos informací pomocí přístupového kódu do databáze a do centrálních databázových počítačových nebo telematických serverů“;
 - třída 42: „Zabezpečení stahování dat“;
 - třída 45: „Právní služby; právnícké služby; bezpečnostní služby na ochranu majetku a osob“.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 17 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. ledna 2018 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

18 Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil napadené rozhodnutí,
- zamítl vedlejší žalobu,
- uložil EUIPO a vedlejší účastníci náhradu nákladů řízení.

19 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu,
- zamítl vedlejší žalobu;
- uložil žalobkyni a vedlejší účastníci náhradu nákladů řízení.

20 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu,
- vyhověl vedlejší žalobě a uvedl, že zpochybněná ochranná známka není popisná, a je tedy platná,
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti

K předmětu hlavní žaloby

- 21 Žalobkyně v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu a s ohledem na argument EUIPO, který se týká nepřípustnosti žaloby v rozsahu, v němž se týká výrobků „plakáty, kalendáře, samolepky“ náležejících do třídy 16, uvedla, že se její žaloba těchto výrobků netýká. Tuto skutečnost je třeba vzít na vědomí.
- 22 Kromě toho, pokud jde o „bankovní podnikání“ náležející do třídy 36, žalobkyně v rámci žaloby uvedla, že zpochybněná ochranná známka musí být s ohledem na tyto služby prohlášena za neplatnou, jelikož výraz „crédit mutuel“ představuje druhové označení, ale rovněž legální označení určitého druhu bankovní služby ve Francii, a tedy zpochybněná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost, a přinejmenším uvedené „bankovní podnikání“ popisuje.
- 23 EUIPO namítá nepřípustnost takové vytýkané skutečnosti z důvodu, že s ohledem na takový závěr odvolacího senátu, jak byl připomenut v bodě 14 výše, chce žalobkyně od Tribunálu získat potvrzující rozsudek.
- 24 [Ve znění oprav provedených usnesením ze dne 30. ledna 2020] Žalobkyně v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu uvedla, že v rámci projednávané žaloby nezpochybňuje závěr odvolacího senátu týkající se popisného charakteru zpochybněné ochranné známky pro výrobky a služby náležející do první kategorie, mezi něž patří „bankovní podnikání“ obsažené ve třídě 36, ale zpochybňuje pouze závěr, podle kterého tato ochranná známka získala pro tyto výrobky a služby rozlišovací způsobilost užíváním. Tuto skutečnost je třeba vzít na vědomí.

K předmětu vedlejší žaloby

- 25 EUIPO poznamenává, že vedlejší účastníci ve své vedlejší žalobě navrhuje, aby Tribunál uvedl, že zpochybněná ochranná známka nepopisuje výrobky a služby náležející do první kategorie, a tedy je platná. Takový bod návrhových žádání, kterým vedlejší účastnice usiluje o to, aby Tribunál vydal určovací rozsudek, musí být podle něj odmítnut jako nepřipustný.
- 26 Vedlejší žaloba by podle něj byla přípustná pouze v případě, že by Tribunál byl ochoten daný bod návrhových žádání vedlejší účastnice vyložit v tom smyslu, že ve skutečnosti je jeho cílem změna napadeného rozhodnutí za účelem zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti založeného na čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001, i pokud jde o výrobky a služby náležející do první kategorie, s ohledem na něj odvolací senát dospěl k závěru, že zpochybněná ochranná známka má popisný charakter.
- 27 Vedlejší účastnice ve svém dopise ze dne 4. září 2018, ve kterém požádala o konání jednání, uvedla, že její žaloba směřuje ke změně napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž je založeno na nesprávných úvahách, pokud jde o inherentní popisný charakter zpochybněné ochranné známky.
- 28 Žalobkyně a EUIPO na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu uvedly, že nevznášejí výhrady ohledně výkladu vedlejší žaloby v tom smyslu, že směřuje ke změně napadeného rozhodnutí, což bylo zaneseno do protokolu z jednání.
- 29 Je třeba uvést, že na základě takového bodu návrhových žádání se vedlejší účastnice domáhá nezbytně nejen pouze změny napadeného rozhodnutí, ale rovněž jeho zrušení [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2014, *Advance Magazine Publishers v. OHIM – Nanso Group (TEEN VOGUE)*, T-509/12, EU:T:2014:89, bod 16 a citovaná judikatura], což ostatně vyplývá z prezentace argumentů v rámci jediného důvodu vedlejší žaloby, vycházejícího v podstatě z porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení.

K přípustnosti některých příloh žaloby

- 30 Na jednání vzal EUIPO zpět své výhrady týkající se přípustnosti příloh A.47 a A.49 žaloby, což bylo zaneseno do protokolu z jednání.

K věci samé

- 31 Žalobkyně uplatňuje na podporu žaloby tři důvody. První žalobní důvod vychází v podstatě z porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení. Druhý a třetí žalobní důvod vychází v podstatě z porušení čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 3 tohoto nařízení.
- 32 Vedlejší účastnice v rámci vedlejší žaloby podané na základě článku 182 jednacího řádu Tribunálu uplatňuje jediný důvod, vycházející v podstatě z porušení čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení.
- 33 Vzhledem k tomu, že na základě jediného důvodu vedlejší žaloby vedlejší účastnice zpochybňuje závěr odvolacího senátu, podle něhož je zpochybněná ochranná známka ve vztahu k výrobkům a službám náležejícím do první kategorie popisná, a nemá tak rozlišovací způsobilost, je třeba přezkoumat nejprve tento důvod. Následně je třeba zadruhé přezkoumat první důvod hlavní žaloby, vycházející z porušení čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto

nařízení a zatřetí společně druhý a třetí žalobní důvod hlavní žaloby v rozsahu, v němž vycházejí v podstatě z porušení čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 3 tohoto nařízení.

K jedinému důvodu vedlejší žaloby, vycházejícímu v podstatě z porušení čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení

- 34 Vedlejší účastnice v podstatě tvrdí, že zpochybněná ochranná známka není ve vztahu k výrobkům a službám náležejícím do první kategorie popisná, a má tedy rozlišovací způsobilost.
- 35 Zprvve vedlejší účastnice zpochybňuje význam, který má pro relevantní veřejnost výraz „crédit mutuel“, uváděný odvolacím senátem.
- 36 V tomto ohledu nejprve uvádí, že výraz „crédit mutuel“ není ve slovníku *Larousse* definován, ale jeho zmínění v uvedeném slovníku odkazuje na organizaci sítě Crédit Mutuel, jejímž ústředním orgánem je vedlejší účastnice.
- 37 Kromě toho tyto pojmy nepředstavují druhové označení bankovního produktu nebo bankovní služby, jelikož neoznačují určitý druh zvláštní bankovní služby, ale relevantní veřejnost je vnímá jako označení s rozlišovací způsobilostí umožňující identifikovat výrobky a služby, které jsou jí označeny, jako pocházející od CNCM nebo ze sítě Crédit Mutuel.
- 38 Zadruhé má za to, že okolnost, že uvedené pojmy jsou uvedeny v CMF, jim nicméně nepřiznává druhovou povahu k tomu, aby obecně označovaly banky působící na základě vzájemnosti či jednu z jejich bankovních činností, neboť z ustanovení CMF vyplývá jednak to, že výraz „crédit mutuel“ není definován přesně a je používán pouze s odkazem na CNCM a na síť družstevních záložen v rámci crédit mutuel, a jednak to, že tento výraz je vyhrazen CNCM a jejím členům.
- 39 Zatřetí vedlejší účastnice uvádí, že historické teorie vzájemnosti nemají vliv na vnímání zpochybněné ochranné známky relevantní veřejností a že evokování určitého druhu organizace působící na základě vzájemnosti, které by mohla představovat zpochybněná ochranná známka, pokud jde o výrobky a služby, kterých se týká vedlejší žaloba, není přímé ani bezprostřední.
- 40 Žalobkyně a EUIPO argumenty vedlejší účastnice zpochybňují a navrhují jediný důvod vedlejší žaloby zamítnout.
- 41 Jak vyplývá z bodů 27 a 29 výše, vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál zrušil a změnil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž je podle ní založeno na nesprávných úvahách, pokud jde o inherentní popisný charakter zpochybněné ochranné známky.
- 42 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že podle čl. 59 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 se ochranná známka Evropské unie prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u EUIPO, pokud byla ochranná známka Evropské unie zapsána v rozporu s článkem 7 tohoto nařízení.
- 43 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 se do rejstříku nezapíší „ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností.“
- 44 Podle ustálené judikatury platí, že čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 sleduje cíl obecného zájmu, který vyžaduje, aby označení nebo údaje popisující vlastnosti výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, mohly být všemi volně užívány. Toto ustanovení zabraňuje tedy tomu, aby taková

označení nebo údaje byly vyhrazeny jedinému podniku z důvodu jejich zápisu jako ochranné známky (viz rozsudek ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 31 a citovaná judikatura).

- 45 Kromě toho se má za to, že označení nebo údaje, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení vlastností výrobku nebo služby, pro které je zápis požadován, jsou na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 nezpůsobilé vykonávat základní funkci ochranné známky, tedy identifikovat obchodní původ výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní [viz rozsudek ze dne 12. června 2007, MacLean-Fogg v. OHIM (LOKTHREAD), T-339/05, nezveřejněný, EU:T:2007:172, bod 28 a citovaná judikatura].
- 46 Z toho vyplývá, že k tomu, aby se na označení uplatnil zákaz stanovený v ustanovení zmíněném v bodě 43 výše, musí mít dostatečně přímou a konkrétní spojitost s dotčenými výrobky nebo službami, která dotyčné veřejnosti umožní vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení popis dotčených výrobků a služeb nebo některé z jejich vlastností (viz rozsudek ze dne 12. června 2007, LOKTHREAD, T-339/05, nezveřejněný, EU:T:2007:172, bod 29 a citovaná judikatura).
- 47 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že tím, že normotvůrce Evropské unie v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 použil výrazy „druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností“, uvedl, že všechny tyto výrazy je třeba pokládat za vlastnosti výrobků nebo služeb, a také upřesnil, že tento seznam není taxativní, přičemž mohou být rovněž zohledněny jiné vlastnosti výrobků či služeb (rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 49).
- 48 Volba výrazu „vlastnost“, kterou učinil normotvůrce, zdůrazňuje skutečnost, že označeními, kterých se týká uvedené ustanovení, jsou pouze ta, jež slouží k označení vlastnosti výrobků nebo služeb, pro něž je zápis požadován, kterou relevantní veřejnost snadno rozpozná. Zápis označení tak lze na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 zamítnout pouze v případě, že lze důvodně předpokládat, že je relevantní veřejnost skutečně rozpozná jako popis jedné z uvedených vlastností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 50 a citovaná judikatura).
- 49 Konečně je nutno připomenout, že posouzení popisného charakteru označení může být provedeno pouze jednak ve vztahu k jeho chápání dotčenou veřejností, a jednak ve vztahu k dotčeným výrobkům nebo službám (viz rozsudek ze dne 12. června 2007, LOKTHREAD, T-339/05, nezveřejněný, EU:T:2007:172, bod 32 a citovaná judikatura).
- 50 Je tedy třeba posoudit, zda odvolací senát v napadeném rozhodnutí právem uvedl, že slovní označení Crédit Mutuel z hlediska relevantní veřejnosti popisuje výrobky a služby náležející do první kategorie.
- 51 Pokud jde nejprve o určení relevantní veřejnosti, je třeba konstatovat, že odvolací senát měl v bodech 39 a 40 napadeného rozhodnutí za to, že výrobky a služby, na které se vztahuje zpochybněná ochranná známka, jsou určeny nejen široké běžně pozorné a obezřetné veřejnosti, ale také odborníkům, přinejmenším pokud jde o technické nebo specializované výrobky a služby. Odborníci vykazují podle odvolacího senátu při sjednávání uvedených služeb vyšší pozornost, než spotřebitel náležející k široké veřejnosti. Kromě toho, pokud jde o některé služby, jako jsou finanční nebo realitní služby, které mohou mít pro své uživatele významné finanční důsledky, je úroveň pozornosti spotřebitelů náležejících k široké veřejnosti při jejich výběru spíše vysoká. Odvolací senát rovněž upřesnil, že vzhledem k tomu, že je zpochybněná ochranná známka složena z francouzských pojmů, relevantním spotřebitelem, jehož je třeba zohlednit, je francouzsky hovořící spotřebitel. Toto vymezení relevantní veřejnosti, které vedlejší účastnice nezpochybňuje, není stíženo pochybením.

- 52 Dále pak pokud jde o význam pojmů, z nichž se skládá zpochybněná ochranná známka, pro takto vymezenou relevantní veřejnost odvolací senát, který vycházel z definice slov „crédit“ a „mutuel“ v on-line slovníku *Larousse*, a za účelem potvrzení z dokumentů poskytnutých žalobkyní, měl v bodech 46 a 47 napadeného rozhodnutí na to, že „spojení [těchto pojmů] odkazuje na myšlenku družstva ve finanční oblasti spočívající hlavně v poskytování a záruce finančních úvěrů mezi několika členy seskupenými v rámci téže entity kvalifikované jako „působící na základě vzájemnosti“, přičemž každý její uživatel je příjemcem a zároveň vlastníkem“, a tudíž výraz „crédit mutuel“ odkazuje na určitý druh bankovní činnosti poskytovaný bankami působícími na základě vzájemnosti, jejichž činnosti jsou totožné s činnostmi tzv. „klasických“ bank, ačkoliv nesledují stejný účel, a sice dosažení finančních zisků.
- 53 Konečně s ohledem na tento význam výrazu „crédit mutuel“ odvolací senát v bodě 48 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že zpochybněná ochranná známka popisuje výrobky a služby náležející do první kategorie, pokud jde o jejich druh, předmět a účel, jelikož jasně odkazuje na tyto výrobky a služby, když navozuje dojem, že se používají v rámci bankovních činností. Odvolací senát kromě toho v bodě 73 napadeného rozhodnutí uvedl, že zpochybněná ochranná známka neumožňuje relevantní veřejnosti identifikovat obchodní původ uvedených výrobků a služeb, a proto je třeba mít za to, že ve vztahu k nim postrádá rozlišovací způsobilost.
- 54 Vedlejší účastnice za účelem zpochybnění tohoto závěru odvolacího senátu uvádí, že význam výrazu „crédit mutuel“ pro relevantní veřejnost uváděný odvolacím senátem je nesprávný.
- 55 V tomto ohledu vedlejší účastnice zprvu tvrdí, že výraz „crédit mutuel“ není v slovníku *Larousse* definován. Taková okolnost však postrádá relevanci, neboť jak uvedl odvolací senát v bodě 41 napadeného rozhodnutí, jde-li o určitý výraz, slovníky neuvádějí všechny možné kombinace dotčených pojmů. Odvolací senát tedy právem dospěl k závěru, že je třeba zohlednit obvyklý a zjevný význam takového výrazu.
- 56 Zadruhé je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí vedlejší účastnice, z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že odvolací senát uvedl, že kombinace slovních prvků „crédit“ a „mutuel“ představuje druhové označení bankovního produktu nebo bankovní služby, ani že uvedl, že výraz „crédit mutuel“ označuje „druh zvláštní bankovní služby“ ve smyslu zvláštního druhu zápůjčky v bankovní praxi. Odvolací senát, který uvedl, že zpochybněná ochranná známka odkazuje na „určitý druh bankovní činnosti poskytované bankami působícími na základě vzájemnosti“, vycházel z rozlišení mezi takzvanou „klasickou“ bankou a takzvanou „vzájemnostní“ bankou, které nesdílejí stejný cíl, a sice dosahování finančních zisků, avšak provádějí totožné bankovní činnosti (jako jsou služby spočívající v poskytování zápůjček, úvěrů nebo financování).
- 57 Z toho vyplývá, že závěr odvolacího senátu, pokud jde o význam výrazu „crédit mutuel“ pro relevantní veřejnost, není stížen pochybením.
- 58 Tento závěr je kromě toho podepřen úvahami cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) (Francie) v rozsudku ze dne 27. února 2018 (věc č. 16/14398), který vedlejší účastnice předložila Tribunálu v příloze své vedlejší žaloby. Uvedený rozsudek byl vydán v rámci sporu týkajícího se návrhu na prohlášení neplatnosti, který podala žalobkyně, vztahujícího se k francouzské kolektivní ochranné známce, jejíž majitelkou je vedlejší účastnice, která je složena ze stejných pojmů „crédit“ a „mutuel“ jako zpochybněná ochranná známka. Podle úvah uvedených cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) v tomto rozsudku z CMF, a zejména z jeho článků L.515-55 a R.512-20 vyplývá, že výraz „crédit mutuel“ je v něm použit k označení určitého druhu bankovní činnosti spočívající v poskytování bankovních služeb uplatňujících zásady crédit mutuel. Cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) dodal, že je v tomto ohledu bezvýznamné, že CMF nestanoví přesnou definici crédit mutuel, neboť tyto pojmy použité v CMF mají smysl, týkající se vymezení předmětu družstevních záložen crédit mutuel a že článek R.512-20 CMF definuje takové obecné zásady crédit mutuel, jako je neziskovost,

omezení činnosti družstevních záložen na určitý územní obvod nebo na stejnorodou skupinu členů a stanovení odpovědnosti členů. Takový druh bankovní činnosti, jako je crédit mutuel, je tak podle cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) vymezen těmito obecnými zásadami.

- 59 Význam, který výrazu „crédit mutuel“, jež tvoří francouzskou ochrannou známku, jejíž majitelkou je vedlejší účastnice, přiznal cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži), tedy odpovídá v podstatě významu uváděnému odvolacím senátem, pokud jde o tytéž pojmy tvořící zpochybněnou ochrannou známku.
- 60 V tomto ohledu je třeba připomenout, že i když je režim ochranných známek Evropské unie autonomním systémem, který se skládá ze souboru pravidel a sleduje jemu vlastní cíle, přičemž jeho použití je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému, z judikatury rovněž vyplývá, že účastníkům řízení ani samotnému Tribunálu nelze zabránit v tom, aby při výkladu unijního práva vycházeli z poznatků vyplývajících z vnitrostátní judikatury. Ačkoli nejsou rozhodnutí vnitrostátních orgánů závazná pro účely použití práva ochranných známek Evropské unie, lze tato rozhodnutí brát v úvahu zejména za účelem posouzení – jako v projednávané věci – jaký mají pojmy tvořící zpochybněnou ochrannou známku význam pro relevantní veřejnost (viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, UniCredit v. OHIM, T-303/06 RENV a T-337/06 RENV, EU:T:2014:988, bod 91 a citovaná judikatura).
- 61 Dále vedlejší účastnice zpochybňuje závěr odvolacího senátu, podle něhož s ohledem na její význam pro relevantní veřejnost zpochybněná ochranná známka popisuje výrobky a služby vykazující spojitost s bankovními činnostmi. Argumenty, které v tomto ohledu vedlejší účastnice uvedla, však nemohou obstát.
- 62 Zaprvé, pokud jde o její argument, podle kterého relevantní veřejnost vnímá výraz „crédit mutuel“ jako označení s rozlišovací způsobilostí umožňující identifikovat výrobky a služby, které jsou jí označeny, jako pocházející od CNCM nebo ze sítě Crédit Mutuel, je nutno konstatovat, že tento argument spadá do působnosti čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001, a nikoli čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení vzhledem k tomu, že jeho analýza vyžaduje posouzení vlastností, které by zpochybněná ochranná známka mohla získat užíváním u relevantní veřejnosti, takže by tato veřejnost identifikovala dotčené výrobky a služby jako pocházející od CNCM nebo ze sítě Crédit Mutuel. Takový argument tedy nelze zohlednit v rámci posouzení inherentního popisného charakteru.
- 63 Zadruhé skutečnost, zdůrazněná vedlejší účastnicí, že užívání výrazu „crédit mutuel“ je upraveno nebo dokonce vyhrazeno jedinému hospodářskému subjektu, není relevantní v rámci posouzení inherentního popisného charakteru zpochybněné ochranné známky nebo její rozlišovací způsobilosti. Taková okolnost totiž nemá vliv na to, jak relevantní veřejnost vnímá a chápe výraz „crédit mutuel“ jako takový ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám, mohla by však nanejvýš představovat relevantní skutečnost v rámci přezkumu toho, zda zpochybněná ochranná známka získala užíváním rozlišovací způsobilost, která jí umožňuje označit obchodní původ dotčených výrobků a služeb jako pocházejících od konkrétního hospodářského subjektu.
- 64 Zatřetí, pokud jde o argument vedlejší účastnice, kterým odvolacímu senátu vytýká, že vycházel z teorií vzájemnosti, třebaže tyto teorie postrádají při analýze vnímání relevantní veřejnosti relevanci, je třeba konstatovat, že z napadeného rozhodnutí výslovně nevyplývá, že odvolací senát vycházel z dokumentů předložených žalobkyní týkajících se teorií vzájemnosti k tomu, aby dospěl k závěru, že výraz „crédit mutuel“ odkazuje na určitý druh bankovní činnosti poskytovaný bankami působícími na základě vzájemnosti, ani že i kdyby tomu tak bylo, byly tyto dokumenty pro dosažení tohoto závěru určující.
- 65 V každém případě, i kdyby odvolací senát vycházel zejména z uvedených dokumentů, aby potvrdil svůj závěr, pokud jde o význam výrazu „crédit mutuel“, je třeba uvést, že teorie vzájemnosti vyjadřují obecné zásady, které používají banky působící na základě vzájemnosti, a podporují tak závěr odvolacího senátu, podle něhož výraz „crédit mutuel“ označuje určitý druh bankovní činnosti poskytovaný bankami působícími na základě vzájemnosti, jejichž činnosti jsou totožné s činnostmi tzv. „klasických“ bank,

ačkoliv nesledují stejný účel, a sice dosažení finančních zisků. Argument vedlejší účastnice řízení, podle něhož jsou teorie vzájemnosti bezvýznamné v rámci analýzy toho, jak relevantní veřejnost vnímá význam pojmů tvořících zpochybněnou ochrannou známku, je tudíž třeba odmítnout.

- 66 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba jediný žalobní důvod uplatněný vedlejší účastnicí zamítnout, a v důsledku toho zamítnout i vedlejší žalobu.

K prvnímu důvodu hlavní žaloby, vycházejícímu z porušení čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení

- 67 S ohledem na upřesnění, která jsou připomenuta v bodech 21 a 24 výše, je třeba uvést, že v rámci projednávaného žalobního důvodu žalobkyně zpochybňuje závěr odvolacího senátu, podle něhož zpochybněná ochranná známka není popisná ve vztahu k výrobkům a službám náležejícím do druhé kategorie, s výjimkou „plakátů, kalendářů, samolepek“ náležejících do třídy 16.

- 68 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že tyto výrobky a služby jsou běžně nabízeny v rámci bankovní činnosti, nebo přinejmenším nabízeny být mohou, což podle ní vyplývá ze skutečnosti, že CNCM požádala o zápis zpochybněné ochranné známky pro uvedené výrobky a služby. V důsledku toho zpochybněná ochranná známka popisuje ve smyslu judikatury Tribunálu jednu z vlastností těchto výrobků a služeb, a sice jejich účel, jelikož jejich cílem může být crédit mutuel, a musí být tedy prohlášena za neplatnou.

- 69 Žalobkyně rovněž tvrdí, že pokud by nebylo určeno, že zpochybněná ochranná známka má pro posledně uvedené výrobky a služby popisný charakter, CNCM by mohla všem hospodářským subjektům zakázat používání výrazu „crédit mutuel“ v rámci jejich bankovní činnosti na základě vzájemnosti. To by přitom bylo podle ní v rozporu s judikaturou, podle níž každý subjekt, který může v budoucnu nabízet výrobky nebo služby konkurující výrobkům nebo službám, pro které je zápis požadován, musí mít možnost volně užívat označení nebo údaje, které mohou sloužit k popisu vlastností jeho výrobků nebo služeb.

- 70 EUIPO a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují a navrhují, aby byl projednávaný žalobní důvod zamítnut.

- 71 Je tak třeba posoudit, zda s ohledem na judikaturu připomenutou v bodech 44 až 49 výše slovní označení Crédit Mutuel z hlediska relevantní veřejnosti popisuje výrobky a služby náležející do druhé kategorie, s výjimkou „plakátů, kalendářů, samolepek“ náležejících do třídy 16, pro něž tento závěr zpochybněn není, jak tvrdí žalobkyně a na rozdíl od toho, co uvedl odvolací senát v napadeném rozhodnutí.

- 72 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje definici relevantní veřejnosti a význam výrazu „crédit mutuel“, které odvolací senát v napadeném rozhodnutí právem uvedl a které jsou připomenuty v bodech 51 a 52 výše.

- 73 Pokud jde o otázku, zda z významu zpochybněné ochranné známky a z povahy výrobků a služeb náležejících do druhé kategorie vyplývá, že označení Crédit Mutuel může popisovat účel těchto výrobků a služeb, jak tvrdí žalobkyně, je třeba uvést následující.

- 74 Odvolací senát v bodech 60 až 64 napadeného rozhodnutí v podstatě uvedl, že zpochybněná ochranná známka nepopisuje výrobky a služby náležející do druhé kategorie vzhledem k tomu, že ačkoli tyto výrobky a služby mohou být používány nebo nabízeny v rámci bankovních činností, nelze z toho vyvodit, že souvisejí s bankovní oblastí. Podle odvolacího senátu nelze mít za to, že zpochybněná ochranná známka obsahuje zjevné a přímé informace o druhu, předmětu nebo účelu uvedených výrobků a služeb.

- 75 Je nutno konstatovat, že žalobkyně sice tvrdí, že výrobky a služby náležející do druhé kategorie jsou „běžně nabízeny v rámci bankovní činnosti“ nebo „nabízeny být mohou“, nepředkládá však žádný konkrétní argument ke zpochybnění posouzení odvolacího senátu připomenutého v bodě 74 výše nebo konkrétně k prokázání toho, jak tyto výrobky a služby náležející do druhé kategorie mohou sloužit k provádění bankovních činností.
- 76 Zprvce na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, pouhá okolnost, že majitelka ochranné známky požádala o zápis zpochybněné ochranné známky pro tyto výrobky a služby, nestačí k prokázání, že jsou běžně nabízeny v rámci bankovní činnosti.
- 77 Zadruhé, pokud jde o tvrzení, že výrobky a služby náležející do druhé kategorie „mohou“ být nabízeny v rámci bankovních činností, je třeba uvést, že zajisté není nezbytné, aby byly označení a údaje tvořící ochrannou známku uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 v okamžiku podání přihlášky k zápisu skutečně užívány za účelem popisu takových výrobků nebo služeb, jako jsou ty, pro které byla přihláška podána, nebo vlastností těchto výrobků nebo služeb. Stačí, jak uvádí samo znění tohoto ustanovení, že tato označení a tyto údaje mohou být pro takové účely užívány (rozsudek ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 32). Zápis slovního označení musí být podle uvedeného ustanovení zamítnut nebo musí být zrušen, jestliže alespoň jeden z jeho potenciálních významů označuje vlastnost dotčených výrobků nebo služeb [rozsudek ze dne 14. prosince 2017, GeoClimaDesign v. EUIPO – GEO (GEO), T-280/16, nezveřejněný, EU:T:2017:913, bod 29].
- 78 Jak však vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 46 výše, k tomu, aby se na označení uplatnil zákaz stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001, musí mít dostatečně přímou a konkrétní spojitost s dotčenými výrobky nebo službami, která dotyčné veřejnosti umožní vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení popis dotčených výrobků a služeb nebo některé z jejich vlastností.
- 79 Žalobkyně přitom nepředložila žádnou konkrétní skutečnost k prokázání existence takové přímé a konkrétní spojitosti mezi zpochybněnou ochrannou známkou a výrobky a službami náležejícími do druhé kategorie, s výjimkou „plakátů, kalendářů, samolepek“ náležejících do třídy 16. Pouhá skutečnost uváděná žalobkyní, že tyto výrobky a služby mohou sloužit k provádění bankovních činností, nestačí k prokázání existence dostatečně přímé a konkrétní spojitosti mezi zpochybněnou ochrannou známkou a dotčenými výrobky a službami, takže by relevantní veřejnost tuto ochrannou známku vnímala bezprostředně a bez dalšího přemýšlení jako popis například účelu uvedených výrobků a služeb.
- 80 Jak totiž správně uvedl odvolací senát, výrobky a služby náležející do druhé kategorie jsou nebo jistě mohou být používány v rámci bankovních činností. Tyto výrobky a služby však nejsou určeny výlučně k takovým činnostem nebo s nimi specificky nesouvisejí, ale mohou být používány v mnoha jiných činnostech, takže relevantní veřejnost nebude ochrannou známkou Crédit Mutuel, která odkazuje na určitý druh bankovní činnosti, jak bylo uvedeno v bodě 52 výše, bezprostředně a bez dalšího přemýšlení vnímat jako označení těchto výrobků a služeb nebo některé z jejich vlastností, například jejich určení.
- 81 Argumenty, které žalobkyně vyvozuje z judikatury Tribunálu, tento závěr nevyvracejí.
- 82 Je totiž zajisté pravda, že Tribunál v rozsudku ze dne 9. září 2010, Nadine Trautwein Rolf Trautwein v. OHIM (Hunter) (T-505/08, nezveřejněný, EU:T:2010:378), jehož se dovolává žalobkyně, v bodech 37 až 40 konstatoval, že výrobky náležející do třídy 25 „mohou být používány zejména pro lov nebo být spojeny s touto činností“ a že dotčené označení je popisné v rozsahu, v němž „označuje účel a úroveň jakosti dotčených výrobků, a tedy některé jejich základní vlastnosti“.

- 83 Závěr Tribunálu, podle kterého relevantní veřejnost, kterou tvoří zejména lovci, může vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení označení Hunter jako označení toho, že „oděvy pro volný čas, domácí oděvy a sportovní oděvy“, „opasky“ a „čelenky“ náležející do třídy 25, třebaže nejsou koncipovány pro lov, jsou zvláště přizpůsobeny pro lov a vykazují úroveň jakosti přizpůsobenou lovu, a v důsledku toho je slovní označení Hunter popisné, jelikož označuje účel a úroveň jakosti dotčených výrobků, však byl založen na předchozím konstatování, podle něhož výrobky určené lovcům, které jsou používány pro lov, musí respektovat zvláštní funkční kritéria a že oblečení lovců se často vyznačuje vysokou jakostí pro vnější použití.
- 84 Z tohoto rozsudku tak vyplývá, že se mělo za to, že spojitost mezi označením a dotčenými výrobky byla dostatečně přímá a konkrétní z důvodu významu označení, které odkazovalo na lov, jakož i okolnosti, že oděvy používané pro lov vykazují specifické vlastnosti, což relevantní veřejnosti umožní vnímat uvedené označení jako popisující jakost a účel dotčených výrobků.
- 85 Žalobkyně přitom neuvádí žádnou konkrétní skutečnost k prokázání toho, jak by toto posouzení Tribunálu bylo použitelné v projednávané věci. Konkrétněji nijak neprokazuje, že specifická vlastnost bankovních činností, na které odkazuje zpochybněná ochranná známka, by umožnila relevantní veřejnosti, aby si bezprostředně a bez jakéhokoliv přemýšlení vytvořila spojitost mezi touto ochrannou známkou a některou ze základních vlastností výrobků a služeb, které nejsou specificky určeny pro bankovní činnosti.
- 86 Stejně tak žalobkyně neprokazuje, jak by posouzení Tribunálu v rozsudku ze dne 19. listopadu 2009, *Clearwire v. OHIM (CLEARWIFI)* (T-399/08, nezveřejněný, EU:T:2009:458), umožnilo prokázat existenci bezprostřední spojitosti mezi zpochybněnou ochrannou známkou a výrobky a službami, které specificky nenáležejí do bankovní oblasti. V posledně uvedeném rozsudku Tribunál konstatoval, že relevantní veřejnost jednak může označení CLEARWIFI vnímat jako označení bezdrátové technologie poskytující jasný a nerušený přístup například k internetu, a jednak si bez obtíží vytvoří spojitost mezi uvedeným označením a specifickou telekomunikační službou, a sice přístupem k internetu, jakož i mezi uvedeným označením a jednou z vlastností této služby, a sice tím, že nedochází k rušení. Tribunál měl tedy za to, že relevantní veřejnost může ochrannou známkou CLEARWIFI vnímat jako označení jakosti a účelu dotčených služeb.
- 87 Žalobkyně nepředkládá žádný argument umožňující mít za to, že toto posouzení Tribunálu, založené na specifické vlastnosti služeb, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, na niž dotčené označení odkazovalo, lze v projednávané věci použít.
- 88 V důsledku toho měl odvolací senát právem za to, že zpochybněná ochranná známka není popisná pro výrobky a služby náležející do druhé kategorie, uvedené žalobkyní.
- 89 Pokud jde konkrétně o služby související s pojištěním náležejícím do třídy 36, a sice služby „pojištění“, „spořitelny“, „zprostředkování pojištění“ a „finanční odhady (pojištění)“, ani posouzení odvolacího senátu uvedené v bodě 63 napadeného rozhodnutí není stíženo pochybením. Je totiž zajisté pravda, jak tvrdí žalobkyně, že oblast pojištění náleží do finančního odvětví a že pojistné služby nabízejí bankovní instituce, zejména banky tvořící skupinu Crédit Mutuel. Kromě toho není vzácná skutečnost, že finanční instituce a pojišťovna existují v rámci stejné hospodářské skupiny. Je rovněž pravda, že oddělení EUIPO v některých svých rozhodnutích týkajících se relativních důvodů pro zamítnutí zápisu dospěla k závěru, že bankovní služby a služby související s pojištěním jsou podobné.
- 90 Je však nutno uvést podobně jako odvolací senát, že pojišťovací činnosti a bankovní činnosti sledují odlišné cíle, jelikož pojišťovací služby směřují k ochraně aktiv všeho druhu v případě nepředvídaných událostí, zatímco bankovní služby směřují ke správě a zhodnocování finančních aktiv. V důsledku toho příslušelo žalobkyni, aby předložila důkazy umožňující prokázat, že zejména s ohledem na skutečnost, že pojišťovací služby jsou často nabízeny bankovními institucemi, bude relevantní veřejnost zpochybněnou ochrannou známkou vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení jako popisující

rovněž pojišťovací služby, které nespádají pod „tradiční“ činnosti banky, nebo některou z jejich vlastností, jako je například vlastnost spočívající v tom, že jsou nabízeny bankou působící na základě vzájemnosti podle zásad crédit mutuel, jimiž se řídí její činnost. Vzhledem k tomu, že s ohledem na ustanovení článků 59 a 62 nařízení 2017/1001 se na ochrannou známku Evropské unie vztahuje domněnka platnosti do okamžiku, kdy je v návaznosti na řízení o prohlášení neplatnosti prohlášena za neplatnou, totiž přísluší osobě, která podala návrh na prohlášení neplatnosti této ochranné známky, aby u EUIPO uplatnila konkrétní skutečnosti, které by její platnost zpochybnily [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. září 2016, *European Food v. EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS)*, T-476/15, EU:T:2016:568, body 47 a 48 a citovaná judikatura].

- 91 Pouhý abstraktní odkaz na činnost známou pod názvem „bancassurance“, jak vyplývá z bodu 9 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění (Úř. věst. 2003, L 9, s. 3; Zvl. vyd. 06/04, s. 330), kterého se dovolává žalobkyně, nebo skutečnost, že oddělení EUIPO v některých svých rozhodnutích týkajících se relativních důvodů pro zamítnutí zápisu konstatovala, že bankovní služby a služby související s pojištěním jsou podobné, přitom nestačí k tomu, aby bylo konkrétně prokázáno, že relevantní veřejnost vnímá zpochybněnou ochrannou známku jako popisující rovněž posledně uvedené služby.
- 92 S ohledem na vše předcházející je třeba první důvod hlavní žaloby zamítnout.

Ke druhému a třetímu důvodu hlavní žaloby, vycházejícím z porušení čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 3 tohoto nařízení

- 93 V rámci druhého a třetího žalobního důvodu žalobkyně odvolacímu senátu v podstatě vytýká, že porušil čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001 a čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení v rozsahu, v němž neprávem dospěl k závěru, že zpochybněná ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním pro výrobky a služby náležející do první kategorie, ve vztahu k nimž dospěla k závěru, že je popisná a postrádá rozlišovací způsobilost.
- 94 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001 stanoví, že pokud ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost *ab initio*, může ji získat v návaznosti na své užívání pro výrobky nebo služby, na které se vztahuje. Taková rozlišovací způsobilost může být získána zejména na základě běžného procesu obeznamování se ze strany dotyčné veřejnosti. Z toho vyplývá, že pro účely posouzení, zda ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním, je třeba zohlednit všechny okolnosti, za kterých se relevantní veřejnost s touto ochrannou známkou setkává [rozsudky ze dne 22. června 2006, *Storck v. OHIM*, C-24/05 P, EU:C:2006:421, body 70 a 71, a ze dne 21. května 2014, *Bateaux mouches v. OHIM (BATEAUX-MOUCHES)*, T-553/12, nezveřejněný, EU:T:2014:264, bod 58].
- 95 Rovněž tak čl. 59 odst. 2 nařízení 2017/1001 zejména stanoví, že byla-li ochranná známka Evropské unie zapsána v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení, nemůže být prohlášena za neplatnou, pokud v důsledku užívání získala po svém zápisu rozlišovací způsobilost pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána.
- 96 Získání rozlišovací způsobilosti užíváním ochranné známky vyžaduje, aby alespoň podstatná část relevantní veřejnosti identifikovala díky ochranné známce dotčené výrobky nebo služby jako pocházející od určitého podniku [rozsudky ze dne 1. února 2013, *Ferrari v. OHIM (PERLE)*, T-104/11, nezveřejněný, EU:T:2013:51, bod 37, a ze dne 22. března 2013, *Bottega Veneta International v. OHIM (Tvar kabelky)*, T-409/10, nezveřejněný, EU:T:2013:148, bod 75].
- 97 Získání rozlišovací způsobilosti užíváním musí být posuzováno striktně a přesně. Přihlašovatel ochranné známky musí prokázat, že na rozdíl od všech ostatních ochranných známek, které mohou také existovat, označuje sama tato ochranná známka obchodní původ výrobků (rozsudek ze dne 16. září 2015, *Société des Produits Nestlé, C-215/14*, EU:C:2015:604, bod 66).

98 Jednotlivé vytýkané skutečnosti uplatněné žalobkyní v rámci druhého a třetího žalobního důvodu mohou být seskupeny do několika vytýkaných skutečností. První vytýkaná skutečnost tak v podstatě vychází z toho, že zpochybněná ochranná známka nemůže získat rozlišovací způsobilost užíváním. Druhá vytýkaná skutečnost vychází z neexistence užívání ochranné známky v podobě, v níž je ochranná známka zapsána. Třetí vytýkaná skutečnost vychází z neexistence užívání ochranné známky jako označení původu a jako ochranné známky. Čtvrtá vytýkaná skutečnost vychází z nedostatečnosti důkazů o získání rozlišovací způsobilosti užíváním pro každý výrobek a službu, pro které zpochybněná ochranná známka postrádala rozlišovací způsobilost *ab initio* nebo z globálnosti posouzení těchto důkazů provedeného odvolacím senátem.

– *K tomu, že zpochybněná ochranná známka nemůže získat rozlišovací způsobilost užíváním*

99 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně v podstatě tvrdí, že zpochybněná ochranná známka nemůže získat rozlišovací způsobilost užíváním, neboť z ustanovení CMF vyplývá, že výraz „crédit mutuel“ je legální a druhové označení jednak bankovní činnosti crédit mutuel a jednak bank působících na základě vzájemnosti, které jsou organizovány v rámci sítě, jejíž činností je crédit mutuel. Navíc žádné ustanovení CMF podle žalobkyně nepovoluje CNCM přivlastnit si tyto pojmy na úkor jiných subjektů, které vykonávají nebo mohou vykonávat činnost crédit mutuel. Vzhledem k tomu, že francouzský zákonodárce zamýšlel ponechat tyto pojmy volně použitelné s ohledem na jejich smysl a účel a vzhledem k tomu, že jiné subjekty jsou nebo mohou být legálně oprávněny k tomu, aby je užívaly, výraz „crédit mutuel“ tudíž nemůže být přivlastněn a nemůže získat rozlišovací způsobilost užíváním.

100 EUIPO a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.

101 V rámci projednávané vytýkané skutečnosti žalobkyně odvolacímu senátu v podstatě vytýká, že nevyvodil všechny důsledky z CMF, z něhož vyplývá, že francouzský zákonodárce zamýšlel ponechat výraz „crédit mutuel“ k volnému používání pro každý podnik, který má v úmyslu vykonávat činnost crédit mutuel.

102 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že v situaci uvedené v čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001 je skutečnost, že relevantní veřejnost označení tvořící předmětnou ochrannou známku skutečně vnímá jako označení obchodního původu výrobku nebo služby, výsledkem hospodářského úsilí přihlašovatele ochranné známky. Tato okolnost odůvodňuje, aby nebyly použity důvody obecného zájmu, na nichž stojí čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) nařízení 2017/1001, které vyžadují, aby ochranné známky, na něž se vztahují tato ustanovení, mohly být volně užívány s cílem zabránit vytvoření neoprávněné konkurenční výhody ve prospěch jediného hospodářského subjektu [viz rozsudek ze dne 15. prosince 2016, Mondelez UK Holdings & Services v. EUIPO – Société des produits Nestlé (Tvar tabulky čokolády), T-112/13, nezveřejněný, EU:T:2016:735, bod 67 a citovaná judikatura].

103 V důsledku toho je nutno uvést, že právě důvody obecného zájmu, na nichž stojí čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) nařízení 2017/1001, které vyžadují, aby byla ponechána volná označení, která jsou popisná, nemají inherentní rozlišovací způsobilost, nebo která se stala obvyklými, jsou v rámci použití čl. 7 odst. 3 tohoto nařízení vyloučeny.

104 Kromě toho je třeba podobně jako EUIPO uvést, že nařízení 2017/1001 ani judikatura unijních soudů nestanoví, že označení musí vykazovat určitou „způsobilost“ k získání rozlišovací způsobilosti užíváním, a tím méně že se čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001 nepoužije, je-li ochranná známka složena z pojmů označujících regulovanou činnost. Žádná skutečnost ve znění čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001 ani v žádném jiném ustanovení nařízení 2017/1001 totiž neumožňuje konstatovat, že legální zakotvení určitých pojmů vylučuje, aby mohly získat rozlišovací způsobilost užíváním.

- 105 Z toho tak vyplývá, že unijní právo stanoví možnost pro každé označení, které nemá rozlišovací způsobilost *ab initio* podle čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) nařízení 2017/1001, získat rozlišovací způsobilost užíváním, i když pojmy, ze kterých je sporné označení složeno, označují činnost regulovanou zákonem.
- 106 Tento argument žalobkyně je tak třeba odmítnout, neboť by vedl k omezení působnosti čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001.
- 107 V důsledku toho je třeba projednávanou vytýkanou skutečnost zamítnout.

– K neexistenci užívání ochranné známky v podobě, v níž je ochranná známka zapsána

- 108 Žalobkyně uvádí, že samotná kombinace výrazů „crédit“ a „mutuel“ není způsobilá plnit základní funkci ochranné známky, a sice funkci označovat obchodní původ výrobků a služeb, což vyplývá zejména ze skutečnosti, že zpochybněná ochranná známka je vždy užívána písemně s takovými dodatečnými grafickými prvky, jako jsou loga, nebo jsou k ní připojeny slogany. Podle jejího názoru tedy obchodní původ výrobků a služeb umožňují určit pouze takové dodatečné grafické prvky, jako jsou loga nebo slogany. Žalobkyně z toho v podstatě vyvozuje, že toto užívání zpochybněné ochranné známky jakožto součásti kombinovaných ochranných známek neumožňuje, aby získala rozlišovací způsobilost užíváním.
- 109 EUIPO tvrdí, že pokud by Tribunál potvrdil, že zpochybněná ochranná známka byla užívána „jako individuální ochranná známka“, a sice tak, že spotřebiteli zaručuje, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od majitele ochranné známky jakožto jediného podniku odpovědného za jejich jakost, musí být argumenty uplatněné žalobkyní ohledně podoby užívání ochranné známky odmítnuty. V tomto případě není rozhodující skutečnost, že zpochybněná ochranná známka byla užívána v mírně stylizované podobě, a v kombinaci s dotčenými dodatečnými obrazovými a slovními prvky, jelikož majitelka ochranné známky prostřednictvím průzkumu prokázala, že to jsou skutečně pojmy „crédit“ a „mutuel“, které u podstatné části relevantní veřejnosti navozují myšlenku banky.
- 110 Vedlejší účastnice řízení připomíná, pokud jde o užívání slovní ochranné známky Crédit Mutuel v rámci kombinovaných ochranných známek, že podle ustálené judikatury může být rozlišovací způsobilost ochranné známky získána v důsledku užívání této ochranné známky jakožto součásti zapsané ochranné známky nebo v kombinaci s touto ochrannou známkou a že slovní prvky ochranné známky mají v zásadě větší rozlišovací způsobilost než obrazové prvky. V důsledku toho je podle ní snáze zapamatovatelný slovní prvek „crédit mutuel“, a nikoliv loga nebo slogany, které mají pouze druhořadou roli.
- 111 V tomto ohledu je třeba připomenout, že získání rozlišovací způsobilosti může vyplývat jak z užívání prvku zapsané ochranné známky jako součásti této ochranné známky, tak z užívání odlišné ochranné známky v kombinaci se zapsanou ochrannou známkou. V obou případech stačí, že v důsledku tohoto užívání zúčastněné kruhy skutečně vnímají výrobek nebo službu označené jedinou ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, jako pocházející od určitého podniku (rozsudky ze dne 7. července 2005, Nestlé, C-353/03, EU:C:2005:432, bod 30, a ze dne 17. července 2008, L & D v. OHIM, C-488/06 P, EU:C:2008:420, bod 49).
- 112 Nezávisle na otázce, zda se užívání týká označení jakožto součásti zapsané ochranné známky nebo v kombinaci s touto ochrannou známkou, je tak základní podmínkou, aby v důsledku tohoto užívání mohlo označení označovat v zúčastněných kruzích výrobky, na něž se vztahuje, jako pocházející od určitého podniku (rozsudek ze dne 16. září 2015, Société des Produits Nestlé, C-215/14, EU:C:2015:604, bod 65).
- 113 V bodech 111 a 112 napadeného rozhodnutí odvolací senát uvedl, že i kdyby zpochybněná ochranná známka byla užívána v podobě, která se liší od podoby, v níž byla ochranná známka zapsána, tato okolnost by neměla v projednávané věci vliv na závěr, že takové užívání může umožnit zpochybněné

ochranné známce, aby získala rozlišovací způsobilost užíváním. Podle odvolacího senátu totiž prvky, s nimiž byla zpochybněná ochranná známka užívána, a sice grafická podoba nebo přidání jiných slovních ochranných známek ve formě sloganů, nemění její rozlišovací způsobilost.

- 114 Třebaže žalobkyně nezpochybňuje zásadu, podle níž může být rozlišovací způsobilost ochranné známky získána v důsledku užívání této ochranné známky jakožto součásti zapsané ochranné známky nebo v kombinaci s ní, s odvoláním na judikaturu uvádí, že je ještě nezbytné, aby relevantní veřejnost vnímala součást ochranné známky nebo ochrannou známku izolovanou od té, se kterou byla kombinovaná, posuzovanou samostatně, jako označující původ výrobku nebo služby, které označuje.
- 115 V tomto ohledu je třeba uvést podobně jako žalobkyně, že majitel ochranné známky, jejíž prohlášení neplatnosti je požadováno, musí prokázat, že na rozdíl od všech ostatních ochranných známek, které mohou také existovat, označuje sama tato ochranná známka obchodní původ výrobků (rozsudek ze dne 16. září 2015, Société des Produits Nestlé, C-215/14, EU:C:2015:604, bod 66).
- 116 V projednávané věci tedy opodstatněnost závěru odvolacího senátu, jak byl připomenut v bodě 113 výše, závisí, jak v podstatě tvrdí EUIPO, na tom, zda byla zpochybněná ochranná známka předmětem užívání, které umožňuje jí samotné označit obchodní původ dotčených výrobků a služeb způsobem, který spotřebiteli zaručí, že pocházejí od určitého podniku.
- 117 Tato otázka bude přezkoumána níže v rámci přezkumu třetí vytykané skutečnosti druhého a třetího žalobního důvodu.

– *K neexistenci užívání zpochybněné ochranné známky jako označení původu a jako ochranné známky*

- 118 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně v podstatě tvrdí, že na rozdíl od toho, co uvedl odvolací senát, „celek Crédit Mutuel“ neoznačuje CNCM, ústřední orgán, který nevykonává žádnou bankovní činnost a spotřebitel jej nezná, ale – jak uvádí CMF – banky působící na základě vzájemnosti obecně, které jsou strukturovány hlavně kolem dvou autonomních a konkurenčních skupin, a to Crédit Mutuel Arkéa a CM11-CIC. Tato okolnost může podle ní zabránit tomu, aby individuální zpochybněná ochranná známka plnila svou funkci označení původu, což je podepřeno skutečností, že Crédit Mutuel Arkéa a CM11-CIC pro označení svých výrobků a služeb u svých zákazníků používají odlišné ochranné známky, aby zabránily jakékoliv záměně. Navíc Crédit Mutuel Arkéa používá k tomu, aby se odlišila od svého konkurenta, výraz „crédit mutuel“, k němuž je připojeno logo, které je odlišné od loga používaného CM11-CIC. Výraz „crédit mutuel“ posuzovaný izolovaně tudíž podle ní neumožňuje, aby veřejnost určila obchodní původ dotčených výrobků a služeb.
- 119 V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že ve velké většině písemností předložených CNCM jako důkaz o tom, že zpochybněná ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním, výraz „crédit mutuel“ není užíván jako ochranná známka pro označení výrobků a služeb, ale je užíván jako odkaz na skupinu Crédit Mutuel. Takový odkaz přitom nemůže podle ní představovat užívání jako ochranné známky umožňující prokázat získání rozlišovací způsobilosti pro různé dotčené výrobky a služby, neboť tento odkaz neumožňuje, aby zpochybněná ochranná známka plnila svou funkci označení původu, a to tím spíše že výraz „crédit mutuel“ představuje legální a druhové označení samotné činnosti a poskytovatelů služeb, kteří tuto činnost vykonávají.
- 120 Stejně tak vzhledem k tomu, že jednak v bankovním odvětví není obvyklé, aby spotřebitel personifikoval ochrannou známku a jednak neexistuje obchodní firma nebo obchodní jméno přesně odpovídající názvu „Crédit Mutuel“, nemůže být použití výrazu „Crédit Mutuel“ analyzováno ani jako užívání obchodní firmy nebo obchodního jména, které odpovídá užívání jako ochranné známky.

- 121 EUIPO uvádí, že žalobkyně v podstatě tvrdí, že užívání prokázané majitelkou ochranné známky představuje nikoli užívání „jako individuální ochranné známky“, ale spíše užívání „jako kolektivní ochranné známky“. V tomto ohledu se EUIPO odvolává na posouzení Tribunálu, pokud jde o to, že je na skutkové okolnosti projednávané věci použita judikatura unijních soudů týkající se užívání ochranné známky v souladu s její základní funkcí, a konkrétně užívání individuální ochranné známky jakožto označení kolektivního obchodního původu.
- 122 Vedlejší účastnice tvrdí, že existence případné konkurence v rámci skupiny Crédit Mutuel nemá vliv na způsobilost výrazu „crédit mutuel“ získat rozlišovací způsobilost užíváním. Zprvce totiž Crédit Mutuel označuje skutečně skupinu téhož názvu, jak uznala zejména francouzská Conseil d'État (Státní rada) a francouzská Autorité de la concurrence (Úřad pro hospodářskou soutěž). Vzhledem k tomu, že zpochybněná ochranná známka je užívána několika právně propojenými hospodářskými entitami, tudíž tato ochranná známka představuje pro veřejnost uznání příslušnosti k tomuto seskupení.
- 123 Z druhého existence ochranných známek způsobilých pro označování výrobků a služeb nabízených žalobkyní a CM11-CIC nevede k tomu, že výraz Crédit Mutuel přestane být používán jako „zastřešující ochranná známka“ v rozsahu, v němž je systematicky užívána a představuje označení příslušnosti k seskupení, jež veřejnost zaznamená při výběru bankovního produktu.
- 124 Zatřetí okolnost, že CNCM jakožto ústřední orgán nevykonává žádnou bankovní činnost, a spotřebitel jej tedy nezná, postrádá relevanci, jelikož v souladu s judikaturou není nezbytné, aby majitel svou ochrannou známku užíval, přičemž stačí, aby tuto ochrannou známku skutečně užívaly oprávněné třetí osoby, čemuž tak je v projednávané věci.
- 125 Začtvrté okolnost, že žalobkyně používá logo odlišné od loga používaného CM11-CIC, rovněž postrádá relevanci, jelikož si spotřebitel snadněji zapamatuje slovní prvek a že za těchto podmínek je slovní označení Crédit Mutuel skutečně rozlišujícím prvkem, který veřejnosti umožní spojit výrobky a služby s tímž obchodním původem.
- 126 Zapáté vedlejší účastnice uvádí, že slovní označení Crédit Mutuel je skutečně užíváno jako ochranná známka. V tomto ohledu připomíná, že v souladu s judikaturou může být užívání obchodní firmy nebo obchodního jména považováno za užívání pro finanční produkty, a to i v případě, že označení na tyto výrobky není umístěno, jestliže třetí osoba užívá uvedené označení takovým způsobem, že je vytvořena spojitost mezi obchodní firmou, obchodním jménem nebo názvem a dotčenými výrobky nebo službami. Vedlejší účastnice dodává, že označení Crédit Mutuel je především ochrannou známkou pro služby, jejíž užívání musí spočívat v umístění na různých hmotných nosičích v souvislosti s těmito službami. Vedlejší účastnice konečně připomíná, že neexistuje obchodní firma nebo obchodní jméno, které by přesně odpovídaly názvu „Crédit Mutuel“, a že se výraz „crédit mutuel“ objevuje na předložených písemnostech nezávisle na jakékoli zmínce o právní formě, jak uvedl odvolací senát.
- 127 Zašesté má vedlejší účastnice za to, že písemnosti, které předložila, prokazují, že slovní ochranná známka Crédit Mutuel pro spotřebitele odkazuje již řadu let na bankovní produkty a služby nabízené nejen všemi bankami působícími na základě vzájemnosti nebo družstvy, ale jedinou bankou, která odpovídá bankovní síti, jejímž ústředním orgánem je CNCM.
- 128 V rámci projednávané vytýkané skutečnosti druhého a třetího žalobního důvodu žalobkyně v podstatě tvrdí, že důkazy předložené vedlejší účastnicí umožňují mít za to, že zpochybněná ochranná známka označuje nanejvýš skupinu Crédit Mutuel, a tedy banky působící na základě vzájemnosti, které ji tvoří, a nikoli CNCM, která je majitelkou ochranné známky. Z tohoto důvodu zpochybněná ochranná známka není užívána jako ochranná známka, ale je užívána jako odkaz na tuto skupinu. Tato okolnost může podle ní bránit tomu, aby individuální zpochybněná ochranná známka plnila svou funkci označení původu, a získala tak rozlišovací způsobilost užíváním.

- 129 Z judikatury vyplývá, že získání rozlišovací způsobilosti užíváním ochranné známky vyžaduje, aby alespoň podstatná část relevantní veřejnosti identifikovala díky ochranné známce dotyčné výrobky nebo služby jako pocházející od určitého podniku (viz rozsudek ze dne 15. prosince 2016, Tvar tabulky čokolády, T-112/13, nezveřejněný, EU:T:2016:735, bod 68 a citovaná judikatura).
- 130 Jestliže zúčastněné kruhy, nebo přinejmenším jejich podstatná část identifikují díky ochranné známce výrobek tak, že pochází od určitého podniku, je z toho třeba vyvodit závěr, že podmínka vyžadovaná čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001 pro zápis ochranné známky je splněna (viz rozsudek ze dne 15. prosince 2016, Tvar tabulky čokolády, T-112/13, nezveřejněný, EU:T:2016:735, bod 70 a citovaná judikatura).
- 131 Třebaže získání rozlišovací způsobilosti může vyplývat jak z užívání prvku zapsané ochranné známky jakožto součásti této ochranné známky, tak z užívání odlišné ochranné známky v kombinaci se zapsanou ochrannou známkou, jak bylo připomenuto v bodě 111 výše, z judikatury vyplývá, že v důsledku tohoto užívání zúčastněné kruhy musí skutečně vnímat výrobek nebo službu označenou jedinou ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, jako pocházející od určitého podniku. Nezávisle na otázce, zda se užívání týká označení jakožto součásti zapsané ochranné známky nebo v kombinaci s touto ochrannou známkou, je tak základní podmínkou, aby v důsledku tohoto užívání mohlo označení, jehož zápis jako ochranné známky je požadován, označovat v zúčastněných kruzích výrobky, na něž se vztahuje, jako pocházející od určitého podniku (rozsudek ze dne 16. září 2015, Société des Produits Nestlé, C-215/14, EU:C:2015:604, body 64 a 65).
- 132 Kromě toho je třeba připomenout, že pokud jde o získání rozlišovací způsobilosti užíváním, výrobek nebo služba musí být zúčastněnými kruhy identifikovány jako pocházející od určitého podniku díky užívání ochranné známky jako ochranné známky. Výraz „užívání ochranné známky jako ochranné známky“ musí být chápán tak, že se vztahuje na užívání ochranné známky pro účely toho, aby výrobek nebo služba byly identifikovány zúčastněnými kruhy jako pocházející od určitého podniku (viz rozsudek ze dne 22. června 2006, Storck v. OHIM, C-24/05 P, EU:C:2006:421, bod 61 a citovaná judikatura).
- 133 Každé užívání ochranné známky tak nepředstavuje nezbytně užívání jako ochranné známky (rozsudek ze dne 22. června 2006, Storck v. OHIM, C-24/05 P, EU:C:2006:421, bod 62).
- 134 Ve světle předcházejících úvah je třeba přezkoumat, zda měl odvolací senát právem za to, že v projednávané věci důkazy předložené vedlejší účastníci mohou prokázat, že zpochybněná ochranná známka získala rozlišovací způsobilost svým užíváním, takže u zúčastněných kruhů označuje dotčené výrobky a služby jako pocházející od určitého podniku.
- 135 Z judikatury připomenuté v bodech 129 až 131 výše vyplývá, že užívání ochranné známky podle její základní funkce, a sice funkce označení obchodního původu výrobků a služeb jako výrobků a služeb pocházejících od určitého podniku, je při posuzování důkazů, jejichž cílem je prokázat, že tato ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním, prvořadé.
- 136 Z napadeného rozhodnutí (strany 27 až 40) vyplývá, že vedlejší účastnice předložila velké množství důkazů, aby prokázala, že relevantní veřejnost zpochybněnou ochrannou známkou zná, a tedy získala rozlišovací způsobilost užíváním. Tyto důkazy spočívají v průzkumech veřejného mínění, důkazech o účasti skupiny Crédit Mutuel v partnerstvích, finančních informacích, včetně informací prokazujících zařazení skupiny Crédit Mutuel do různých žebříčků a reklamních kampaních.
- 137 Závěry vyvozené odvolacím senátem z těchto důkazů, pokud jde o obchodní původ výrobků a služeb, na které se vztahuje zpochybněná ochranná známka, nejsou jasné. Odvolací senát totiž uvádí, že relevantní veřejnost vnímá zpochybněnou ochrannou známkou jako identifikující bankovní produkty a služby jako pocházející buď od „majitele“, a sice CNCM (body 97, 105, 108, a v podstatě body 99

a 100 napadeného rozhodnutí), nebo od „banky“ nebo „jedné banky“ (body 103, 104 a 107 napadeného rozhodnutí), anebo od „skupiny Crédit Mutuel“, „sítě Crédit Mutuel“ nebo „podniku skupiny Crédit Mutuel“ (body 104 a 116 napadeného rozhodnutí).

- 138 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zpochybněná ochranná známka je individuální ochrannou známkou. Třebaže je vedlejší účastnice majitelkou francouzské ochranné známky Crédit Mutuel, která byla zapsána jako kolektivní ochranná známka, a v souvislosti s níž cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) ve svém rozsudku ze dne 27. února 2018 dospěl na základě důkazů podobných těm, které předložila vedlejší účastnice v rámci řízení před EUIPO, k závěru, že tato ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním, nerozhodla se pro zápis zpochybněné ochranné známky jakožto kolektivní ochranné známky Evropské unie. Kromě toho v rámci řízení před zrušovací oddělením vedlejší účastnice trvala na skutečnosti, že přihláška zpochybněné ochranné známky byla podána a tato ochranná známka byla zapsána jako individuální ochranná známka (viz strana 4 rozhodnutí zrušovacího oddělení).
- 139 Mezi účastníky řízení je rovněž nesporné, že zpochybněná ochranná známka není užívána svým majitelem, a to CNCM, která není bankou působící na základě vzájemnosti, a tedy sama nevykonává bankovní činnosti. Vedlejší účastnice totiž tvrdí, že zpochybněnou ochrannou známkou užívá několik entit sdružených v rámci skupiny Crédit Mutuel, a představuje tak pro veřejnost uznání příslušnosti k této skupině.
- 140 Je rovněž nesporné, že banky, které jsou součástí skupiny Crédit Mutuel a užívají zpochybněnou ochrannou známkou, jsou strukturovány hlavně kolem dvou autonomních a konkurenčních skupin, a sice Crédit Mutuel Arkéa a CM11-CIC, jak vyplývá z bodu 88 napadeného rozhodnutí, které pro označení svých výrobků a služeb u svých klientů používají zpochybněnou ochrannou známkou s jinými ochrannými známkami nebo ji spojují s vlastními logy.
- 141 Není však vyloučeno, že takové kolektivní užívání individuální zpochybněné ochranné známky jí umožňuje získat rozlišovací způsobilost užíváním.
- 142 Jak totiž vyplývá z bodu 135 výše, v rámci posouzení toho, zda ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním, je nezbytné, aby toto užívání bylo prováděno v souladu se základní funkcí ochranné známky. Pokud jde o takové individuální ochranné známky, jako je zpochybněná ochranná známka, tato základní funkce spočívá v zaručení spotřebiteli nebo konečnému uživateli, že bude schopen identifikovat původ výrobku či služby, které označuje, tím, že tomuto spotřebiteli nebo konečnému uživateli umožňuje odlišit bez možnosti záměny tento výrobek či tuto službu od výrobků či služeb jiného původu. Aby totiž ochranná známka mohla hrát svou roli základního prvku systému nenarušené hospodářské soutěže, kterou Smlouva zamýšlí zavést a udržovat, musí představovat záruku, že všechny výrobky nebo služby, které označuje, byly vyrobeny nebo poskytnuty pod kontrolou jediného podniku, kterému může být přisouzena odpovědnost za jejich jakost [v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 41 a citovaná judikatura, a ze dne 7. června 2018, Schmid v. EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl), T-72/17, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2018:335, bod 44].
- 143 Z toho vyplývá, že za účelem určení, zda individuální ochranná známka získala rozlišovací způsobilost v důsledku jejího kolektivního užívání, je třeba určit, zda spotřebitelům zaručuje, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od určitého podniku, který musí být chápán jako jediný podnik, pod jehož kontrolou jsou vyráběny nebo poskytovány, a kterému může být v důsledku toho přisouzena odpovědnost za jakost uvedených výrobků nebo služeb.
- 144 V projednávané věci je třeba přezkoumat, zda vedlejší účastnice, a sice majitelka zpochybněné ochranné známky, musí být považována za „jediný podnik“ ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 142 výše, jak vedlejší účastnice tvrdí, z důvodu právních a obchodních vztahů, které ji spojují

se členy skupiny Crédit Mutuel, takže spojitost mezi zpochybněnou ochrannou známkou a výrobky a službami poskytovanými členy této skupiny umožňuje mít za to, že tato ochranná známka získala rozlišovací způsobilost svým užíváním.

- 145 V tomto kontextu je tedy důležité určit, zda vedlejší účastnice vykonává kontrolu nad výrobky a službami poskytovanými bankami, které jsou součástí skupiny Crédit Mutuel, které tuto ochrannou známku skutečně užívají, takže spotřebitelé vnímají dotčené výrobky nebo služby jako pocházející od jediného podniku, kterému může být přisouzena odpovědnost za jejich jakost.
- 146 V tomto ohledu je třeba uvést, že CNCM je ústředním orgánem skupiny Crédit Mutuel. V souladu s článkem L.512-56 CMF je pověřena kolektivním zastupováním družstevních záložen crédit mutuel za účelem uplatňování jejich práv a společných zájmů, vykonávat administrativní, technickou a finanční kontrolu organizace a správy každé družstevní záložny crédit mutuel, jakož i přijímat veškerá opatření nezbytná k řádnému fungování crédit mutuel. Podle článku R.512-20 CMF se musí družstevní záložny crédit mutuel zavázat k tomu, že budou dodržovat stanovy, interní předpisy, pokyny a rozhodnutí CNCM. Jak vyplývá z jejich stanov, CNCM vykonává svou činnost ve formě sdružení.
- 147 Vedlejší účastnice v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu, přičemž připomněla své úkoly jakožto ústřední orgán skupiny Crédit Mutuel, uvádí, že vykonává administrativní, technickou a finanční kontrolu členů sítě a že přijímá opatření nezbytná zejména k zajištění likvidity a solventnosti každé z družstevních záložen patřících ke skupině.
- 148 Takové okolnosti však neumožňují prokázat, že vykonává kontrolu rovněž ohledně produktů a služeb poskytovaných bankami, které jsou součástí skupiny Crédit Mutuel, ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 142 výše.
- 149 Na rozdíl od toho, co tvrdí vedlejší účastnice, i když je skupina Crédit Mutuel jediným podnikem ve smyslu práva hospodářské soutěže nebo ve smyslu obezřetnostních požadavků, jak vyplývá z různých rozhodnutí a aktů přijatých evropskými a vnitrostátními orgány, kterých se v tomto ohledu vedlejší účastnice dovolává, takové zjištění neumožňuje samo o sobě dospět k závěru, že vedlejší účastnice jakožto ústřední orgán této skupiny představuje rovněž jediný podnik ve smyslu judikatury citované v bodě 142 výše. Tento pojem má totiž v právu ochranných známek Evropské unie autonomní obsah, jak je vykládán výše připomenutou judikaturou, a nemůže být zaměňován nebo používán *per analogiam* s pojmy stanovenými v jiných oblastech unijního práva, jako je právo hospodářské soutěže nebo obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi.
- 150 Kritéria použitelná za účelem určení existence skupiny Crédit Mutuel pro účely obezřetnostního dohledu nebo pro účely uplatnění práva hospodářské soutěže totiž nejsou stejná jako kritéria použitelná za účelem zjištění, zda existuje „jediný podnik“ ve smyslu judikatury týkající se užívání individuální ochranné známky Evropské unie v souladu s její základní funkcí.
- 151 V posledně uvedeném případě je jediným relevantním kritériem to, zda užívání zpochybněné ochranné známky pro výrobky a služby poskytované členy skupiny Crédit Mutuel spotřebitelům zaručuje, že tyto výrobky a služby pocházejí od jediného podniku, pod jehož kontrolou jsou uvedené výrobky a služby poskytovány, a může mu být tedy přisouzena odpovědnost za jejich jakost. Vedlejší účastnice však neprokázala, že by tomu tak bylo v případě skupiny Crédit Mutuel.
- 152 Argumenty předložené vedlejší účastnicí k prokázání toho, že nepřímou, ale nezbytně vykonává kontrolu jakosti produktů a služeb bankovních institucí, které jsou součástí skupiny Crédit Mutuel, nejsou přesvědčivé. Tvrdí totiž, že finanční stabilita, solventnost a likvidita bankovních institucí jsou vlastnosti, které spotřebitel s ohledem na spolehlivou banku vyhledává. Vzhledem k tomu, že v tomto ohledu vykonává kontrolu ústavů, které jsou součástí této skupiny, je z tohoto důvodu rovněž odpovědná za jakost produktů a služeb, které poskytují.

- 153 Odpovědnost za kontrolu v obezřetnostním smyslu, třebaže tato kontrola může mít vliv na to, jak klienti vnímají banky patřící do skupiny Crédit Mutuel, když přispívá k jejich image „spolehlivé banky“, však neumožňuje dospět k závěru, že vedlejší účastnice nad rámec dohledu nad jejich finanční situací vykonává rovněž kontrolu produktů a služeb, které poskytují spotřebitelům, takže by jí mohla být přisouzena odpovědnost za jejich jakost. Pouze posledně uvedené kritérium by přitom umožnilo učinit závěr, že individuální zpochybněná ochranná známka, jejíž majitelkou je vedlejší účastnice, uvádí, že výrobky a služby, které označuje, pocházejí od jediného podniku, což by jí tak umožnilo při zajištění jejich obchodního původu získat rozlišovací způsobilost v důsledku jejího kolektivního užívání členy skupiny Crédit Mutuel.
- 154 Z toho vyplývá, že v projednávaném případě nebyla individuální zpochybněná ochranná známka užívána v souladu se svou základní funkcí označení obchodního původu výrobků a služeb jako pocházejících od jediného podniku, pod jehož kontrolou jsou vyráběny nebo poskytovány a kterému může být přisouzena odpovědnost za jejich jakost, ale jak v podstatě tvrdí EUIPO a žalobkyně, jakožto označení kolektivního obchodního původu, nebo konkrétně jakožto označení toho, že dotčené výrobky a služby pocházejí od výrobce nebo poskytovatele, který patří ke sdružení nebo do kolektivu tvořeného bankami, které jsou členy skupiny Crédit Mutuel. Kromě toho vedlejší účastnice výslovně uvádí (viz argumenty vedlejší účastnice připomenuté v bodech 122 až 127 výše), že zpochybněná ochranná známka pro relevantní veřejnost představuje uznání příslušnosti ke skupině Crédit Mutuel.
- 155 Takové užívání zpochybněné ochranné známky jako označení původu výrobků nebo služeb některé z bank patřících do skupiny Crédit Mutuel přitom může případně umožnit mít za to, že kolektivní ochranná známka plní svou funkci označení původu. Na rozdíl od individuální ochranné známky totiž kolektivní ochranná známka Evropské unie neoznačuje výrobky nebo služby pocházející od jediného podniku, ale umožňuje na základě článku 74 nařízení 2017/1001 identifikovat obchodní původ výrobků nebo služeb, které označuje, tak, že pocházejí od členů sdružení, které je majitelem této ochranné známky (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. června 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 50, a ze dne 20. září 2017, *The Tea Board v. EUIPO*, C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 57).
- 156 Argument vedlejší účastnice, že spotřebitel si bankovní služby nabízené pod ochrannou známkou Crédit Mutuel spojí se skupinou Crédit Mutuel, přičemž je tak odliší od služeb majících jiný původ, je spíše příkladem užívání této ochranné známky jako kolektivní ochranné známky, a nikoli jako individuální ochranné známky.
- 157 Jak však bylo uvedeno v bodě 138 výše, zpochybněná ochranná známka byla zapsána jakožto individuální ochranná známka, a nikoli jako kolektivní ochranná známka.
- 158 Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice neprokázala, že individuální zpochybněná ochranná známka splňuje základní funkci označení obchodního původu, a sice funkci zajistit, aby výrobky a služby, které označuje, pocházely od jediného podniku, pod jehož kontrolou jsou poskytovány, a kterému tak může být přisouzena odpovědnost za jejich jakost ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 142 výše, odvolací senát neprávem dospěl k závěru, že tato ochranná známka získala v důsledku svého užívání členy skupiny Crédit Mutuel rozlišovací způsobilost.
- 159 Tento závěr je podepřen skutečností uváděnou žalobkyní, že při označení svých výrobků a služeb u svých klientů Crédit Mutuel Arkéa a CM11-CIC, dvě autonomní a konkurenční skupiny, kolem nichž jsou strukturovány banky působící na základě vzájemnosti, jež jsou součástí sdružení, jehož je vedlejší účastnice ústředním orgánem, používají kromě zpochybněné ochranné známky i odlišné ochranné známky nebo tuto ochrannou známku spojují se specifickým logem za účelem označení obchodního původu těchto výrobků a služeb jako pocházejících od jedné nebo druhé skupiny. Tato okolnost není zpochybněna vedlejší účastnicí, která má však za to, že není relevantní v rozsahu, v němž existence vlastních ochranných známek pro označení výrobků a služeb nabízených žalobkyní

- a CM11-CIC nevede k tomu, že by zaniklo užívání „zastřešující ochranné známky“ Crédit Mutuel, kterou vedlejší účastnice podle všeho chápe jako ochrannou známku užívanou všemi bankami patřícími do skupiny Crédit Mutuel.
- 160 Jak však bylo uvedeno v bodě 154 výše a jak tvrdí sama vedlejší účastnice, zpochybněná ochranná známka, i když by měla být chápána jako „zastřešující ochranná známka“, představuje označení příslušnosti k seskupení, a uvádí tak nanejvýš kolektivní původ výrobků a služeb jako pocházejících od skupiny Crédit Mutuel.
- 161 Jak přitom vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 131 výše, individuální zpochybněná ochranná známka musí být schopna označit sama o sobě u relevantní veřejnosti dotčené výrobky a služby jako pocházející od jediného podniku ve smyslu judikatury citované v bodě 142 výše.
- 162 V tomto kontextu je třeba ještě uvést, že odvolací senát měl v bodě 97 napadeného rozhodnutí neprávem za to, že průzkumy veřejného mínění předložené vedlejší účastnicí jakožto důkaz o tom, že zpochybněná ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním, prokazují „jednoznačně“ to, že relevantní veřejnost vnímá zpochybněnou ochrannou známku tak, že identifikuje bankovní produkty a služby jako pocházející od vedlejší účastnice. Z těchto průzkumů totiž vyplývá, že dotázané osoby spojují označení Crédit Mutuel s bankou, nebo obecněji s finanční institucí, nebo také s takovým bankovním produktem, jako je zápůjčka. Tyto průzkumy tedy mohou prokázat nanejvýš to, že označení Crédit Mutuel u relevantní veřejnosti označuje produkty a služby spadající do bankovní oblasti nebo pod bankovní či finanční instituci, která je poskytuje. Kromě toho se právě z tohoto důvodu mělo za to, že zpochybněná ochranná známka je popisná ve vztahu k těmto produktům a službám, které vykazují spojitost s bankovními činnostmi.
- 163 Skutečnost, na kterou poukázala vedlejší účastnice, že určitý procentní podíl dotázaných osob uvádí, že slyšel mluvit o „náзву“ Crédit Mutuel, nemůže v žádném případě prokázat, že si relevantní veřejnost zpochybněnou ochrannou známku spojí s vedlejší účastnicí, ale může prokázat nanejvýš to, že je obeznámena s tímto výrazem, který podle ní odkazuje na banku, finanční instituci nebo bankovní produkt.
- 164 Ostatní argumenty vedlejší účastnice závěr učiněný v bodě 158 výše nezpochybňují.
- 165 Zprvce musí být odmítnut argument, podle kterého k tomu, aby ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním, není nezbytné, aby byla užívána svým majitelem, ale stačí, že je skutečně užívána oprávněnými třetími osobami, čemuž je tak v případě projednávané věci, pokud jde o zpochybněnou ochrannou známku.
- 166 Judikatura, o kterou se v tomto ohledu opírá vedlejší účastnice, se totiž týká důkazu o skutečném užívání ochranné známky se souhlasem jejího majitele ve smyslu čl. 18 odst. 2 nařízení 2017/1001, takže toto skutečné užívání musí být v takovém případě považováno za užívání majitelem. Je však nutno konstatovat, že neexistuje ustanovení obdobné ustanovení čl. 18 odst. 2 nařízení 2017/1001, pokud jde o to, že ochranná známka získá rozlišovací způsobilost užíváním, takže nelze mít bez dalšího za to, že užívání ochranné známky třetí osobou se souhlasem majitele umožňuje prokázat získání rozlišovací způsobilosti užíváním ochranné známky.
- 167 Třebaže Soudní dvůr totiž uznal, že požadavky na ověření skutečného užívání ochranné známky ve smyslu čl. 18 odst. 1 nařízení 2017/1001 jsou obdobné požadavkům, které se týkají získání rozlišovací způsobilosti označení užíváním pro účely jeho zápisu ve smyslu čl. 7 odst. 3 tohoto nařízení (rozsudek ze dne 18. dubna 2013, Colloseum Holding, C-12/12, EU:C:2013:253, bod 34), neodkázal v tomto ohledu na požadavky vyplývající z čl. 18 odst. 2 uvedeného nařízení.
- 168 V důsledku toho judikatura uplatněná vedlejší účastnicí týkající se použití čl. 18 odst. 2 nařízení 2017/1001 není relevantní v rámci použití čl. 7 odst. 3 tohoto nařízení.

- 169 Zadržé argument vedlejší účastnice, podle kterého i když účelem obchodní firmy nebo obchodního jména samo o sobě není rozlišovat výrobky nebo služby, může k užívání takové obchodní firmy docházet „pro výrobky nebo služby“, jestliže třetí osoba užívá uvedené označení takovým způsobem, že dojde k vytvoření spojitosti mezi označením tvořícím obchodní firmu nebo obchodní jméno a výrobky uváděnými na trh nebo službami poskytovanými třetí osobou (rozsudek ze dne 11. září 2007, Céline, C-17/06, EU:C:2007:497, body 21 až 23), neumožňuje prokázat, že zpochybněná ochranná známka označuje majitele jakožto původce dotčených výrobků a služeb. Jak totiž uvedl odvolací senát v bodě 117 napadeného rozhodnutí, majitelkou ochranné známky je vedlejší účastnice, jejíž obchodní firma je „Confédération nationale du Crédit mutuel“. Zpochybněná ochranná známka tedy neodpovídá její obchodní firmě.
- 170 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba druhému a třetímu žalobnímu důvodu vyhovět a částečně zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž odvolací senát dospěl k závěru, že zpochybněná ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním pro výrobky a služby náležející do první kategorie, pro něž je popisná a nemá rozlišovací způsobilost, aniž je třeba zkoumat ostatní vytýkané skutečnosti žalobkyně uplatněné za účelem zpochybnění toho, jak odvolací senát posoudil rozlišovací způsobilost získanou užíváním zpochybněné ochranné známky.

K nákladům řízení

- 171 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Mimoto podle čl. 134 odst. 2 jednacího řádu Tribunál rozhodne o rozdělení nákladů řízení, je-li neúspěšných účastníků řízení více. Konečně čl. 134 odst. 3 jednacího řádu stanoví, že pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení. Jeví-li se to však vzhledem k okolnostem v projednávané věci jako odůvodněné, může Tribunál rozhodnout, že účastník řízení ponese vlastní náklady řízení a nahradí část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení.
- 172 V projednávané věci žalobkyně požadovala, aby byla EUIPO a vedlejší účastníci uložena náhrada nákladů řízení. EUIPO požadoval, aby byla žalobkyni a vedlejší účastníci uložena náhrada nákladů řízení. Vedlejší účastnice požadovala, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů řízení.
- 173 Za těchto okolností a s ohledem na skutečnost, že žalobkyně, EUIPO a vedlejší účastnice měly ve věci částečně úspěch i neúspěch, je důvodné rozhodnout, že pokud jde o náklady řízení související s hlavní žalobou, žalobkyně ponese jednu třetinu vlastních nákladů řízení a nahradí jednu třetinu nákladů řízení EUIPO a vedlejší účastnice, EUIPO ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení a nahradí dvě třetiny nákladů řízení žalobkyně a vedlejší účastnice ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení. Vedlejší účastnice ponese náklady řízení související s vedlejší žalobou.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 8. listopadu 2017 (věc R 1724/2016-5) se zrušuje v rozsahu, v němž odvolací senát dospěl k závěru, že zpochybněná ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním pro výrobky a služby, pro něž je popisná a nemá rozlišovací způsobilost.**
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.**
- 3) Vedlejší žaloba se zamítá.**

- 4) **Crédit Mutuel Arkéa ponese jednu třetinu vlastních nákladů řízení a ukládá se jí náhrada jedné třetiny nákladů řízení EUIPO a Confédération nationale du Crédit mutuel souvisejících s hlavní žalobou.**
- 5) **EUIPO ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení a ukládá se mu náhrada dvou třetin nákladů řízení žalobkyně souvisejících s hlavní žalobou.**
- 6) **Confédération nationale du Crédit mutuel ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení souvisejících s hlavní žalobou, jakož i náklady řízení související s vedlejší žalobou.**

Prek

Buttigieg

Berke

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 24. září 2019.

Podpisy.

i — Jména zástupců žalobkyně tohoto znění byla po jeho prvním online zpřístupnění předmětem jazykové úpravy.